

Kuller de staae. Men hvis dette oftere gjen-tager sig, ligger deri naturligtviis en hyderligere Bevæggrund for de Paagjældende til fortrinns-viis at møde paa de Sessjoner, hvor de kunne vente at slippe lettest fra Udskrivningen.

At hæve denne Grund til Ullighed ved at ophæve Tilladelsen for søfarende Værnepligtige til at møde paa Sessjonen udenfor det District, i hvis Kuller de staae opførte, vilde være meget byrdefuldt for de Paagjældende og derfor utilraadeligt. Derimod kan den nu uund-gaaelige Ullighed ved Værnepligtsbyrdens For-deling mellem søfarende Værnepligtige ikke fore-bygges paa nogen anden og bedre Maade, end derved, at Indkaldelsen til Søkrigstjenesten af-skrives fra Sessjonsbehandlingen, hvorved Nød-venligheden af samtlige Søudskrivningspligtiges gjentagne Møde paa Sessjonen tillige vil bort-falde. Der synes nemlig ikke at kunne være noget Væsentligt at erindre imod, at den en-gang stedfundne Sessjonsbedømmelse — saa-længe der ikke indtræder nogen Grund til at forandre den ved en ny Bedømmelse — tages til Følge for den Paagjældendes hele Tjeneste-tid ved Flaaden, ligesom Tilfældet er ved Hæ-ren, og det saa meget mindre, som den Tjeneste paa Flaaden, hvortil en søfarende Værnepligtig udskrives, er langt mere eensartet med hans sædvanlige Beskæftigelse i Coffardifarten, end den Tjeneste, hvortil en udskreven Værnepligtig anvendes ved Hæren, er med hans tidligere Beskæftigelse, saa at det med Hensyn til den Forskævnte med en ikke ringe Grad af Sand-synlighed kan forudsættes, at naar han er tjenst-dygtig til Coffardifarten, vil han ogsaa være det til Tjenesten paa Flaaden.

Den Omstændighed, at de søfarende Værne-pligtige kun indkaldes til eet Tøgt ad Gangen, og at der saaledes muligen kan ligge flere Aar mellem de forskjellige Indkaldelser, medens Tje-nestetiden ved Hæren er mere samlet, kan ikke begrunde nogen væsentlig Forskjel i saa Hens-seeende; thi Landværnepligtige kunne ogsaa blive indkaldte flere Gange med længere Mellemrum, uden at en ny Bedømmelse af deres Tjenst-dygtighed foregaaer, med mindre der er en særlig Grund dertil, og dette er ikke alene Til-

fældet ved Indkaldelse af permitterede Soldater til Mønstringer eller deslige, men ogsaa naar Forstærkningen i Krigstid indkaldes.

Ligesom det engang paa Sessjonen udtrukne Lodtrækningsnummer nu er afgjørende for den Landværnepligtiges hele Tjeneste i Linien, saa-lebes skjønnes der intet til Hinder for, at det af en søfarende Værnepligtig udtrukne Lodtræk-ningsnummer ligeledes kan være afgjørende for alle de Tilfælde, hvor der med Hensyn til hans Tjenesteplichter kan være Spørgsmaal om Lod-trækning, og det saa meget mindre, som Lod-trækningen ikke i det Hele kan faae en saa af-gjørende Indflydelse paa den søfarende Værne-pligtiges Tjeneste, som den har paa den Land-værnepligtiges, idet den Omstændighed, at Sø-tjenesten ofte deles i flere Togter, medfører, at Ligelighed i Behandlingen kan opnaaes, uden at Lodtrækningen bliver det afgjørende Moment i samme Grad som med Hensyn til Landkrigs-tjenesten.

Ligesom man saaledes er gaaet ud fra, at Behandlingen paa Sessjonen for de Søværne-pligtiges Vedkommende bør stee væsentligt efter de samme Regler som for de Landværneplig-tiges Vedkommende, saaledes er det baade nat-URLIGT og ogsaa uden al Betænkning, at Be-handlingen foregaaer paa een og samme Ses-sjon for Udskrivningen saavel til Flaaden som til Hæren, hvilket ogsaa altid har været aner-kjendt som det i og for sig Rigtigste. Med Hensyn til de ikke-søfarende Værnepligtige (Fisfere) kan der ikke være nogen som helst Be-tænkning ved, at Udskrivningen for deres Vedkommende stee paa de sædvanlige Landses-sjoner, men det Samme gjælder om de søfa-rende Værnepligtige, naar disse, som i Lovud-kastet forudsat, i Reglen kun skulle møde een Gang til Bedømmelse og Behandling til Ud-skrivning paa Sessjonen, idet paa hvert Aars Sessjon ordentligtviis kun skal møde det 22-aarige søfarende Mandskab. Man kan ved denne Leilighed ikke undlade at gjøre opmærk-som paa, hvor uhensigtsmæssigt det vilde være, naar Fisferne bleve behandlede paa de sædvan-lige Sessjoner, hvad der uden mindste Betænke-lighed og til stor Lettelse for dem kan stee, da at afholde særlige Sessjoner kun for det søfa-rende Mandstabs Vedkommende. Der er nem-